

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416202275
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416202275.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanej: Q. W., A.. XX.XX.XXXX, X. S. F. P. T. O., W. Q. T. O., P. M. XXXX/XX-XX, v spore o zaplatenie sumy 917,49 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 29.06.2016, doručenu tunajšiemu súdu 30.06.2016, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 917,49 eura s 8,05 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 01.06.2015 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou, a. s., Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“), a žalovanou bola dňa 21.12.2007 uzatvorená Zmluva o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu evidovaná u právneho predchodcu pod č. XXXXXXXXXXXX v zmysle ust. § 708 a nasl. a § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej postupca zriadil v prospech žalovanej bežný účet č. X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok stanovených postupcom. Ich splnením poskytol postupca dňa 14.01.2010 žalovanej povolené prečerpanie finančných prostriedkov na bežnom účte vo výške 917,49 eura na dobu trvania zmluvy o bežnom účte. V dôsledku porušenia platobných povinností žalovanou po poskytnutí povoleného prečerpania na bežnom účte, nedodržania zmluvných ustanovení zmluvy o bežnom účte a Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a. s., pre depozitné produkty, platných a účinných od 01.12.2009 (ďalej len „VOP“) vypovedal postupca listom zo 16.03.2015 zmluvný vzťah so žalovanou v zmysle ust. čl. 4.14. bod 4.14.1 písm. b) VOP, čím sa pohľadávka postupcu z titulu poskytnutého úveru žalovanej vo forme povoleného prečerpania vo výške 917,49 eura stala ku dňu účinnosti výpovede splatnou v zmysle ust. čl. 4.14. bod 4.14.2. písm. c) VOP. Výpoveď zmluvy o bežnom účte bola žalovanej doručená 21.03.2015. Účinky výpovede zmluvy nastali 31.05.2015, t.j. ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola žalovanej výpoveď doručená. Nakoľko žalovaná tento svoj dlh vo výške 917,49 eura do dnešného dňa neuhradila, od 01.06.2015 je v omeškani so zaplatením dlžnej sumy prečerpaných finančných prostriedkov vo výške 917,49 eura s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 01.08.2015 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nesplateného úveru poskytnutého vo forme povoleného prečerpania v celosti postúpená žalobcovi. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2

Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom 01.01.2009.

3. Na výzvu súdu zo 14.10.2016 adresovanú zástupcovi žalobcu, aby dokladoval históriu čerpania a splácania povoleného prečerpania na bežnom účte zriadenom postupcom žalovanej počas celej doby trvania povoleného prečerpania a dokladoval splnenie podmienok stanovených v ust. § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase dojednania povoleného prečerpania (ďalej len „ZoSÚ“), a to konkrétne uvedených pod písm. b) a c) daného ustanovenia, ako aj toho, že žalovaná bola písomne informovaná o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších nákladoch pre prípad trvania prečerpania na účte trvajúcom dlhšie ako tri mesiace a kedy sa tak stalo, zástupca žalobcu súdu reagoval podaním z 31.10.2016 doručeným súdu 02.11.2016. V ňom poukázal na čl. 2 bod 2.1 Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a. s. pre depozitné produkty, platných a účinných od dňa 01.12.2009 (ďalej len „VOP“), kde je povolené prečerpanie definované „ako povolený debetný zostatok na bežnom účte, o výšku ktorého sa zvyšuje použiteľný zostatok na bežnom účte (alebo Nezarúčený kontokorentný úver). Žalovanej bolo poskytnuté povolené prečerpanie vo výške 917,49 eura, preukázané fotokópiou Výpisu z bankovej knihy VÚB, a. s. a Potvrdením o poskytnutí flexidebetu zo 14.01.2010. Kontokorentný úver, teda povolené prečerpanie, je osobitnou formou úveru, pre ktorý je typické, že je spojený s bežným účtom. Od bežného úveru sa odlišuje najmä spôsobom čerpania. Pri povolenom prečerpaní má klient právo, aby na jeho bežnom účte boli vykonávané debetné transakcie aj v prípade, ak nie sú kryté jeho vlastnými peňažnými prostriedkami. Čerpanie tejto formy úveru prebieha podľa toho, aký je stav účtu, a preto, ak je účet v kreditnom stave, úver nie je čerpaný, ak je účet v debetnom stave, klient čerpá poskytnutý úver. Pri tomto type úveru nie je vopred dohodnutý počet, výška a termíny splátok takéhoto úveru. Pohľadávka z úveru je splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú, t.j. v prípade, ak na účet prichádzajú platby, úver je splácaný. Zákon na žiadnom mieste neuvádza ako podmienku poskytnutia spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania písomnú zmluvu. Žalovaná bola o výške úrokových sadzieb informovaná formou predloženého Oznámenia o úrokových sadzbách platných od 11.01.2010 a o poplatkoch predloženým CENNÍKOM VÚB, a. s. Občania, platný od 01.01.2009. V zmysle čl. 4.14 Skončenie Zmluvy o účte, zrušenie účtu a vkladov bola žalovaná informovaná o možnosti ukončenia predmetného zmluvného vzťahu. Povolené prečerpanie sa povoľuje na určité obdobie a preto môže nastať situácia, že klient kreditnými transakciami úver splatí a následne opätovne čerpá ten istý poskytnutý úver. Čerpanie úveru neprebieha pripisovaním peňažných zdrojov z prostriedkov banky, ale banka zo svojich zdrojov hradí debetné platby (rozhodnutím Vrchného soudu v Praze vydané pod sp. zn. 5Cmo/512/99 dňa 08.02.2000). V zmysle ust. čl. 4 bod 4.10. VOP upravujúceho Povolené prečerpanie na bežných účtoch je banka oprávnená na základe žiadosti klienta zriadiť na jeho účte povolené prečerpanie. V zmysle ust. čl. 5 bod 5.1.7. VOP je povolené prečerpanie úročené platnou úrokovou sadzbou pre povolený debet. Úroky sa počítajú zo skutočných denných stavov debetného zostatku na bežnom účte klienta a účtujú sa mesačne, na ľarchu bežného účtu klienta a úroky a počítajú zo skutočných denných zostatkov na bežnom účte a účtujú sa mesačne pozadu na ľarchu bežného účtu. V zmysle ust. čl. 4 bod 4.10.6 VOP je klient povinný dodržiavať uvedené povinnosti, najmä však je povinný zabezpečiť prostriedky na úhradu splátok, úrokov, poplatkov a ostatných záväzkov na bežnom účte, zaplatiť úroky z uskutočneného Povoleného prečerpania, zabezpečiť pravidelné poukazovanie peňažných prostriedkov na bežný účet a splniť si ďalšie informačné povinnosti. Ak na účte nie je zriadené povolené prečerpanie alebo už zriadené povolené prečerpanie nestačí na pokrytie debetných transakcií, ide v zmysle ust. čl. 4.11 VOP o nepovolené prečerpanie na účte. V zmysle ust. čl. 5 bod 5.1.6 VOP je nepovolené prečerpanie úročené platnou úrokovou sadzbou pre nepovolené prečerpanie. Z priloženého výpisu z bankového účtu je zrejmé, že šlo o postupné čerpanie úveru, a to až nad limit povoleného prečerpania. Žalovaná tak vyčerpala celkovo sumu vo výške 1.593,47 eura. Debetný úrok je úrokom z poskytnutého úveru formou povoleného prečerpania. Žalovaná bola oboznámená s úrokovou sadzbou, ktorá v prípade nezaručeného kontokorentu bola stanovená na výšku 16,90 % ročne a v prípade nepovoleného prečerpania na výšku 25,00 % ročne. Ide o tzv. zložené úročenie, kedy sa debetný úrok pripisuje na istinu úveru a predstavuje tak záväzok, ktorý je žalovaná povinná uhradiť v zmysle VOP. Poukázal na judikatúru krajských súdov napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/601/2014 z 28.07.2015, podľa ktorého „vykonaným preverením tzv. zloženého úročenia, teda kapitalizácie úrokov, v zmysle ktorého dohodnuté úroky a poplatky, ktoré neboli úhradami realizovanými odporcom uhradené včas, boli pripočítané v deň ich splatnosti k istine, čím sa stali jej

súčasťou a v ďalšom období boli úroky následne počítané z tejto zv. novej istiny, sa súd stotožnil s názorom uvedeným navrhovateľom ohľadom tzv. zloženého úročenia. Navrhovateľ vo svojich podaniach opakovane poukázal na skutočnosť, že uvedený spôsob úročenia istiny predstavuje najčastejšiu formu úročenia používanú bankovými inštitúciami, ktorá je v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a rady 2008/48 ES zo dňa 23.04.2008, menovite s bodom 19, kde v poslednej vete je uvedené: Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu úveru, frekvenciu splátok a kapitalizáciou úrokov, veritelia by mali používať svoj bežný spôsob výpočtu pre príslušný spotrebiteľský úver... Súd rovnako poznamenáva, že ani pri aplikácii ustanovenia 1 písm. e) prílohy smernice 93/13EHS zo dňa 05.04.1993 nemožno tzv. zložené úročenie považovať za nekalú zmluvnú podmienku, keď uvedený spôsob úročenia nepredstavuje v žiadnom ohľade akúkoľvek sankciu, ale iba dojednaný spôsob úročenia istiny. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že dohodnutý spôsob úročenia istiny bol v čase jeho dojednania v súlade s účinnými právnymi predpismi Slovenskej republiky, ako aj s právom Európskej únie účinným ku dňu podpisu zmluvy a nemožno ho preto považovať v danom prípade za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z dôvodu opatrnosti súd dopĺňa, že nebol zistený žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť uvedená zmluvná podmienka v rozpore s dobrými mravmi tak, ako to namietal odporca.“ K špecifikácii žalovanej pohľadávky uviedol, že v súlade s výpisom z bežného účtu žalovanej - jeho platobnej histórie vyplýva, že konečný stav účtu ku dňu skončenia zmluvného vzťahu bol v debetnom zostatku vo výške - 1.593,47 eura. Odo dňa, kedy sa účet žalovanej naposledy dostal do debetného stavu, t. j. od 20.06.2011, je celkový súčet kreditných transakcií vo výške 1.084,- eur, ktoré boli započítané na istinu pohľadávky a celkový súčet debetných transakcií je vo výške 2.677,47 eura, ktoré pozostávajú z istiny vo výške 1.755,29 eura, debetného úroku vo výške 840,07 eura a poplatkov vo výške 82,11 eura. Vzhľadom na to, že všetky kreditné transakcie vo výške 1.084,- eur boli započítané na istinu pohľadávky, uvedená suma debetného zostatku vo výške 1.593,47 eura pozostáva z istiny vo výške 671,29 eura (1.755,29 - 1.084), debetného úroku vo výške 840,07 eura a poplatkov vo výške 82,11 eura. V konaní si z uvedenej sumy uplatňujeme iba sumu v rámci nesplateného povoleného prečerpania vo výške 917,49 eura pozostávajúcu z istiny vo výške 671,29 eura a časti debetného úroku vo výške 246,20 eura. Spolu s uvedeným podaním zástupca žalobcu predložil výpis z bežného bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 02.11.2016, na ktoré sa nedostavil zástupca žalobcu. Tento svoju neúčast' písomne ospravedlnil podaním doručeným súdu 02.11.2016 a vyjadril súhlas s pojednávaním bez jeho účasti a účasti žalobcu.

5. Žalovaná na danom pojednávaní uviedla, že bola dlhodobo nezamestnaná a teraz nastúpila od 26.10.2016 cez zamestnávateľskú agentúru Adeco Slovakia do spoločnosti Klauke, s. r. o., ako robotníčka. Vie, že má dlh voči žalobcovi. Ten dlh môže byť asi taký ako uvádzajú. Okrem tohto dlhu má aj iné dlhy v rôznych výškach. Teraz, keď sa zamestnala, určite jej prídu zrážky zo mzdy, ktoré očakáva na sto percent a znova bude mať len taký minimálny príjem. Zmluvu s VÚB o zriadení bežného účtu uzatvárala ako fyzická osoba nie ako živnostníčka.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 21.12.2007 k uzavretiu Zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu (ďalej len „zmluva“) na dobu neurčitú, predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a možnosť zriadenia a používania produktov a služieb flexiúčtu podľa výberu v zmysle platného cenníka VÚB, a.s. a v rámci tohto aj vydanie a používanie debetnej platobnej karty PK Maestro, flexidebetu s tým, že povolené prečerpanie na účte bude automaticky nastavené po splnení kritérií stanovených bankou. Úroková sadzba povoleného prečerpania k dátumu podpisu zmluvy bola uvedená 16,90 % p.a., ktorej výška môže byť pri nastavení limitu prečerpania odlišná. Banka úrokovú sadzbu vyhlasuje zverejnením. V zmluve v záverečných ustanoveniach pod písm. g) je uvedené: „VÚB, a. s., je oprávnená po splnení ňou stanovených kritérií klientovi zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie“. Podľa písm. a) danej časti, časť obsahu zmluvy je určená VOP (Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a. s. pre depozitné produkty), Obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre vydávanie a používanie medzinárodnej platobnej karty Maestro Dobrý anjel a Cenníkom tvoriacimi jej súčasť.

7. Na základe „Žiadosti o navýšenie kontokorentného úveru - Flexidebetu“, rovnako ako predchádzajúca zmluva formulárového charakteru, vypracovaného postupcom, podpísanej žalovanou a povereným zástupcom postupcu 14.01.2010, bolo „Potvrdením o poskytnutí flexidebetu“ tiež zo 14.01.2010 postupcom žalovanej oznámené, že postupca potvrdzuje poskytnutie kontokorentného úveru -

flexidebetu vo výške 917,49 eura v zmysle zmluvy a VOP od 15.01.2010 po dobu plnenia nasledovných podmienok klientom - mesačné zasielanie kreditných obrátov vo výške 458,50 eura na bežný účet XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, čo predstavuje 50 % z nastaveného limitu. Ďalej je v tomto potvrdení uvedené, že za využívanie flexidebetu banka ku koncu kalendárneho mesiaca zúčtováva debetné úroky, že výška úrokovej sadzby je zverejnená na výveskách v obchodných miestach banky, že postupca pravidelne mesačne sleduje plnenie podmienok a v prípade nesplnenia podmienok zasiela klientovi upozornenie. Pri opakovanom neplnení podmienok môže postupca pristúpiť k zníženiu alebo zrušeniu nastaveného limitu flexidebetu na bežnom účte.

8. V oznámení o nastavení kontokorentného úveru vystavenom postupcom, bol uvedený typ kontokorentu - flexidebet nezabezpečený s limitom 917,49 eura, počiatočný dátum 15.01.2010, konečný dátum 31.12.2009.

9. Listom zo 16.03.2015 mal oznámiť postupca žalovanej, že nakoľko do dnešného dňa napriek predchádzajúcim výzvam neuhradila záväzok voči postupcovi, vrátane splatného príslušenstva, ktorý vznikol z dôvodu jednostranného nedodržania ustanovení zmluvy, Dodatku k Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru (pokiaľ bol uzavretý) a platných VOP, vypovedá v zmysle príslušných ustanovení uvedených VOP zmluvu s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom mu bude výpoveď doručená a že platobné karty vydané k účtu, trvalé príkazy, automatické prevody, všetky nastavené prevody debetných úrokov a poplatkov uhrádzané z účtu, boli zrušené. Zároveň ním bola žalovaná upozornená na skutočnosť, že zrušenie bežného účtu ju nezbavuje povinnosti plniť prípadné ostatné finančné záväzky voči banke. Výpoveď zmluvy bola žalovanej zasielaná doporučenou zásielkou označenou RO049895959SK podanou na pošte Bratislava 12 dňa 18.03.2015. Zásielka bola odosielateľovi vrátená 08.04.2015 s oznámením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

10. Listom z 15.12.2015 postupca oznamoval žalovanej, že postúpil ku dňu 03.12.2015 svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy, spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia, na žalobcu, že žalovanej dlžný záväzok k 15.12.2015 evidovaný u postupníka je vo výške 1.711,53 eura. Zásielka s Oznámením o postúpení pohľadávky bola podaná na pošte Bratislava 12 dňa 17.12.2015 pod č. RP042389635SK.

11. Z výpisu z predmetného bežného účtu žalovanej za obdobie od 21.12.2007 do 31.05.2015 vyplýva, že za obdobie od poskytnutia kontokorentu od 15.01.2010 do výšky sumy 917,49 eura, sa žalovaná opakovane dostávala do tzv. nepovoleného debetu (čerpaniu nad rámec povoleného prečerpania) prvýkrát, hoc len v malej výške od 01.07.2011 do 12.07.2011 a následne od 29.07.2011 do 02.08.2011, od 31.08.2011 do 13.09.2011, od 30.09.2011 do 13.10.2011, od 31.10.2011 do 14.11.2011, od 30.11.2011 do 14.12.2011, od 30.12.2011 do 12.01.2012, od 31.01.2012 do 14.02.2012, od 01.03.2012 do 14.03.2012, od 30.04.2012 do 14.05.2012 a napokon definitívne sa dostala do nepovoleného prečerpania od 21.05.2012 trvajúcemu až do „zrušenia“ bežného účtu. Posledný kreditný obrat na účte je zaevidovaný 13.06.2012 a odvtedy obraty na účte tvoria len poplatky účtované raz mesačne až do 04.11.2013. Posledný zaznamenaný obrat je k 31.05.2015, kedy bol zaúčtovaný debetný úrok 674,- eur, čím sa mal navýšiť záporný zostatok na účte zo sumy 919,47 eura na 1.593,47 eura. Neuniklo pozornosti súdu, že v rámci obrátov na účte sú účtované opakovane poplatky za upomienku v rôznych výškach (10,- eur, 14,- eur a 1 x aj 40,- eur) a aj poplatky za platby nad rámec konta.

12. K poskytnutiu povoleného prečerpania došlo tak ako to vyplýva aj z bodu 8 na základe žalovanou podpísaného a vyplneného tlačiva označeného ako „Žiadosť o navýšenie kontokorentného úveru - Flexidebetu“, hoci dovtedy žiadny kontokorent žalovaná zriadený nemala. Jednou z podmienok po dobu plnenia ktorých sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanej flexidebet, bolo aj mesačné zasielanie kreditných obrátov (minimálne) vo výške 458,50 eura. Plnenie všetkých podmienok (podľa potvrdenia o poskytnutí flexidebetu) sa postupca zaviazal sledovať pravidelne v mesačných intervaloch, pričom pri opakovanom neplnení podmienok stanovených postupcom žalovanej, mohol tento pristúpiť k zníženiu alebo zrušeniu nastaveného limitu flexidebetu. Podmienku plnenia minimálnej výšky kreditných obrátov žalovaná opakovane nespĺňala, keď od mesiaca september 2011 do mesiaca jún 2012 predstavovala výška jej kreditných obrátov len buď sumu 22,01 eura mesačne (do mesiaca február 2012), resp. 22,54 eura mesačne. Od júla 2012 už nie sú na účte vedené žiadne kreditné obraty. Žalovaná však minimálnu

výšku kreditných obrátov nespĺňala ani v období pred mesiacom september 2011, keď túto splnila len za mesiace február, marec, máj, júl až október 2010, január, február, jún a júl 2011.

13. Súd tiež konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by si postupca v celom rozsahu splnil svoju informačnú povinnosť vyplývajúcu z § 3 ods. 6 ZoSÚ v znení účinnom v čase poskytnutia povoleného prečerpania, ktoré ustanovenie dopadá aj na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu (§ 1 ods. 3 ZoSÚ). Konkrétne z daného ustanovenia vyplývajúcich podmienok, o ktorých mala byť žalovaná najneskôr v čase uzavretia zmluvy písomne informovaná, súd nemal preukázané, že by aspoň odkazom na vývesky v obchodných miestach postupcu, ako to postupca učinil pri „oznámení výšky debetných úrokov“ v potvrdení o poskytnutí flexidebetu, postupca písomne informoval žalovanú o poplatkoch platných od doby uzavretia zmluvy a podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a doplnená, ďalej o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy a nepreukázal ani písomné informovanie pre prípad trvania povoleného prečerpania dlhšie ako tri mesiace, o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších nákladoch. Súdu nie je zrejmé, čo postupcovi bránilo aspoň takým odkazujúcim spôsobom, aký zvolil pri informovaní žalovanej o úrokových sadzbách, „informovať“ žalovanú aj o ďalších skutočnostiach, o ktorých bol povinný žalovanú písomne informovať najneskôr pri uzatvorení zmluvy. Takáto zmluva (o poskytnutí flexidebetu, resp. kontokorentu, resp. povoleného prečerpania) podľa názoru súdu ani nemohla byť uvedeným spôsobom platne uzatvorená, keďže postupca zriadil povolené prečerpanie nie na základe nejakej žiadosti o poskytnutie povoleného prečerpania, resp. kontokorentného úveru (flexidebetu), ale na základe formulárovej žiadosti postupcu, ktorou mala žalovaná žiadať o „zvýšenie kontokorentného úveru“, ktorý predtým ani nebol medzi postupcom a žalovanou dojednaný (také niečo nebolo ani len tvrdené).

14. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu tvrdil, že k ukončeniu zmluvného vzťahu účastníkov pre porušenie VOP z dôvodu opakovaného nepovoleného debetu žalovanej, došlo s poukazom na čl. 4.14. bod 4.14.2 písm. c) VOP. K ukončeniu malo dôjsť ako už súd konštatoval pod bodom 10 listom postupcu zo 16.03.2015, ktorým postupca „vypovedal“ v zmysle príslušných ustanovení VOP (bez akejkoľvek bližšej konkretizácie príslušných ustanovení) zmluvu s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bude výpoveď doručená. Podľa doloženého dokladu malo dôjsť k ukončeniu zmluvného vzťahu účastníkov výpoveďou, ktorá žalovanej fyzicky doručená nebola.

15. Žalovaná ako už bolo uvedené pod bodmi 12 a 13 odôvodnenia opakovane porušovala viaceré podmienky, za ktorých splnenia sa postupca zaviazal poskytnúť povolené prečerpanie a plnenie ktorých mal sledovať na mesačnej báze. Tiež ani neplnila ďalšie podmienky stanovené VOP postupcu v čl. 4.10. týkajúceho sa povoleného prečerpania na bežných účtoch - v bode 4.10.6. Postupca bol vo vzťahu k žalovanej - k plneniu jej povinností zjavne nečinný, hoci jej porušenia povinností ho v zmysle bodu 4.14.9. VOP z dôvodov v ňom uvedených, oprávňovali (v prípade, že došlo k platnému dojednaniu poskytnutia kontokorentného úveru), vypovedať zmluvu s okamžitou účinnosťou, resp. odstúpiť od zmluvy.

16. Súd tiež poukazuje na čl. 4.11 VOP postupcu upravujúci nepovolený debet na účtoch, kde v bode 4.11.3 je uvedené, že „V prípade vzniku nepovoleného debetu Vám pošleme upomienku s požiadavkou na zaplatenie nepovoleného debetu. Ak nepovolený debet nevyrovnáte v nami stanovenej lehote, naša pohľadávka z nepovoleného debetu sa stane okamžite splatná vrátane príslušenstva a uplatníme si svoje práva zo Zabezpečenia pohľadávky alebo ju budeme vymáhať mimosúdnu alebo súdnu cestou“. Z bodu 1 článku 4.11 vyplýva, že v prípade nedostatku finančných prostriedkov na bežnom účte, alebo ak sa vykonaním bankového inkasa prekročí suma zodpovedajúca povolenému prečerpaniu, považuje sa takýto stav na bežnom účte za nepovolený debet.

17. S účinnosťou od 01.05.2014 s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, prislúcha súdu povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi. Súd bol teda povinný v danej veci ex offo zaoberať sa aj otázkou premlčania žalobou uplatneného nároku. Uzavretá zmluva (o bežnom účte) má nepochybne charakter spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľský charakter má aj vzťah, ktorým malo dôjsť k poskytnutiu kontokorentu postupcom v prospech žalovanej.

18. V danom prípade nedošlo podľa názoru súdu k platnému dojednaniu „kontokorentného úveru“, keďže ako už bolo uvedené žalobca nepreukázal naplnenie všetkých zákonných predpokladov, za ktorých môže dôjsť k jeho poskytnutiu, z dôvodu absencie informačnej povinnosti zo strany postupcu ohľadne všetkých skutočností vyplývajúcich z § 3 ods. 6 ZoSÚ, ako aj s ohľadom na samotnú žiadosť, ktorou na formulári postupcu žalovaná požadovala zvýšiť kontokorent, hoci predtým žiadny kontokorent nemala (nebolo ani len tvrdené, že by ho predtým v nejakej výške na základe nejakej právnej skutočnosti mala mať). Súd teda konštatuje absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu (dojednania, ktorým by došlo k platnému dojednaniu kontokorentu, resp. povoleného prečerpania) v zmysle § 39 ods. 1 OZ, dôsledkom čoho je ohľadne poskytnutých plnení na základe takéhoto úkonu daný režim bezdôvodného obohatenia (§ 457 OZ). Toto bezdôvodné obohatenie sa s poukazom na § 107 ods. 2 a 3 OZ premlčuje v dvojročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej premlčacej lehote.

19. Zo skladby žalovanej istiny vyplýva, že túto vo významnej až rozhodujúcej miere predstavujú účtované debetné úroky a rôzne poplatky. Časť žalovanej sumy, ktorá mala predstavovať skutočné čerpanie - platby žalovanej nad rámec jej prostriedkov na bežnom účte, boli vykonané naposledy v mesiaci august 2011.

20. Nakoľko žalobca podal žalobu až dňa 30.06.2016, odvodzujúc si svoju aktívnu legitimáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok z 01.08.2015, ktorým dňom s poukazom na § 112 OZ došlo k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby, je nepochybné, že ak by aj mala zostať neplatenou nejaká časť žalovanej poskytnutých finančných prostriedkov v rámci prečerpania (či už povoleného alebo nepovoleného), ide zjavne o premlčaný nárok, uplatnený po uplynutí nielen subjektívnej ale aj objektívnej premlčacej doby. V prípade súdom konštatovanej neplatnosti dojednania povoleného prečerpania postupcovi ani nevznikol nárok na účtované rôznych úrokov a poplatkov súvisiacich s takýmto neplatným úkonom. Dokonca k rovnakému záveru o premlčaní uplatneného nároku by sa došlo aj v prípade, že by (napriek zmieneným nedostatkom) malo byť povolené prečerpanie poskytnuté platne, a to s ohľadom na ustanovenia citované pod bodom 17, pretože žalovaná (viď bod 12) bola v nepovolenom prečerpaní nepretržite od 21.05.2012 trvajúcemu až do „zrušenia“ bežného účtu keď jej následne bol účtovaný aj poplatok za upomienku a v takom prípade pre prípad nevyrovnania v lehote stanovenej v upomienke, sa pohľadávka z nepovoleného debetu (ktorým sa s ohľadom na bod 4.11.1 rozumel celý debet teda aj suma do výšky povoleného prečerpania) stáva okamžite splatnou vrátane príslušenstva, teda ak by aj postupca v upomienke poskytol žalovanej vysokonadštandardne dlhú lehotu na vyrovnanie napr. v trvaní napr. jedného mesiaca, cca od 01.07.2012 by si už mohol uplatniť voči žalovanej celú svoju pohľadávku. Od daného momentu do podania žaloby by potom aj v prípade platného dojednania povoleného prečerpania celkom zjavne uplynula všeobecná trojročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ, keď ohľadne otázky premlčania je potrebné s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu postupcu a žalovanej aplikovať ustanovenia OZ ako to vyplýva z prevládajúcej a už konštantnej judikatúry súdov stupňa (napr. závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch č. k. 11Co/573/2014-118 z 26.01.2015, č. k. 10Co/474/2014-94 z 27.11.2014, č. k. 5Co/627/2014-140 z 18.11.2014, č. k. 10Co/341/2015-124 z 10.12.2015, sp. zn. 6Co 234/2015 z 24.06.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011 sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a sp. zn. 6Co/81/2012 zo 14.02.2013 a na naň nadväzujúce uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 402/2013-10 z 19.06.2013, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009...).

21. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorej by s poukazom na § 256 ods. 1 CSP prináležal nárok na plnú náhradu prípadne vzniknutých trov v súvislosti s týmto sporom, nárok na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si ani žiadne trovy neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by v súvislosti s týmto sporom mali žalovanej vzniknúť nejaké trovy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).